

†MIHAIL
 CU HARUL LUI DUMNEZEU
 EPISCOP AL EPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE A
 AUSTRALIEI SI NOII ZEELANDE

Preacucernicilor preoți și tuturor binecredincioșilor creștini din eparhia Noastră, har, pace, sănătate și întru toate bunăvoințe, cu prilejul Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei, iar de la Noi arhieriești și părintești binecuvântări.

„Veniți, cei din Adam, să lăudăm pe ceea ce din David a răsărit și pe Hristos L-a născut, pe Fecioara Maria cea Precurată” (Stihoavna zilei a șaptea- Mineiul pe Septembrie).

Iubiți credincioși și credincioase,

La 25 decembrie sărbătorim Nașterea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Dumnezeu Tatăl în marea Sa iubire față de lume, cu purtare de grijă a descoperit profeților Vechiului Testament că “la plinirea vremii” se va naște Mesia în Betleemul Iudeii.

Sfântul Evanghelist Luca ne învață că Nașterea Pruncului Iisus a avut loc în timpul domniei cezarului Octavian August care a domnit între anii 31 îHs.- 14 d. Hr., zicând: “În zilele acelea a ieșit poruncă de la Cezarul August să se înscrie toată lumea” (Lc.2,1), fapt pentru care dreptul Iosif și Sfânta Maria au plecat din Nazaret să se înscrie în Betleem, pentru că amândoi erau din seminția lui David, care se născuse în Betleemul Iudeii. În planul dumnezeiesc originea și nașterea lui Iisus trebuiau însemnate în registrele publice și pentru că toți locuitorii imperiului respectau porunca împărătească, fiecare mergea să se înscrie în locul în care seminția sa își avea obârșia.

Când Familia Sfântă a intrat în Betleem, s-au împlinit zilele nașterii lui Hristos. Pentru că nu au găsit adăpost la casa de oaspeți, s-au adăpostit într-un staul de vite. În sărăcie deplină, în smerenie adâncă și în întunericul nopții, Sfânta Maria a născut pe Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul lumii:

Fiul lui Dumnezeu întrupat S-a născut în sărăcie pentru a arăta că bogățiile pământești sunt trecătoare. Numai faptele bune îl vor însoți pe om înaintea lui Dumnezeu.

El S-a născut în smerenie ca să ne arate că prin smerenie se poate ajunge la adevărata slavă, la slava dumnezeiască. Astfel, deșertându-se de slava dumnezeiască, Fiul lui Dumnezeu se face Om pentru a ridica pe oameni la demnitatea de fii ai lui Dumnezeu.

Iisus Hristos Domnul s-a născut în ziua a 25 –a a lunii Kislev, lună a anului iudaic care corespunde cu luna Decembrie. La acea dată se începea sărbătoarea sfințirii Templului din Ierusalim, care ținea opt zile. În aceste zile de sărbătoare iudeii aprindeau lumini în Templu și în casele lor. Domnul Hristos se naște în timpul sărbătorii și arată astfel că El este lumina lumii, Răsăritul cel de sus, care va lumina cu razele învățăturii Sale peste întreg pământul.

Fiul lui Dumnezeu acoperit de slavă veșnică, preamărit de cetele îngerești, se coboară între oameni, se întrupează și se naște în peștera săracă a Betleemului în taina nopții, având drept pat o iesle iar ca așternut patele și fânul. În acest fel Ieslea devine leagănul renașterii în duh și

adevăr a lumii întregi, pentru că “*Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibe viață veșnică*” (In.3,16).

Iar Sfântul Ioan Gură de Aur, zice: “*Să nu credeți că auziți un lucru de puțină însemnătate, când auziți rostindu-se aceste cuvinte: neamul Fiului lui Dumnezeu; ci măriți atenția voastră, precum și aceste cuvinte: un Dumnezeu a venit pe pământ, să vă umple de mirare și de frică respectuoasă. Aceasta este o noutate atât de surprinzătoare, atât de neauzită, că spiritele cerești adunate în cor intonează, în numele întregii creaturi, un cântec de mărire și de laudă, și vechii profeți nu se puteau gândi, fără o sfântă înfiorare, la acela care avea să vină pe pământ și să vorbească cu oamenii. Și când auziți spunându-se că Fiul lui Dumnezeu este și Fiul lui David și al lui Avraam, să nu vă îndoiiți că și voi de asemenea ați putea deveni fii ai lui Dumnezeu. El nu s-ar fi coborât atât de adânc, dacă n-ar fi voit să vă ridice. El s-a născut din trup, ca voi să vă nașteți din duh*” (Ioan Gură de Aur, Omilia a treia la Matei).

Păstorii turmelor de oi “*stând pe câmp și făcând de strajă noaptea împrejurul turmei lor*” (Lc. 2,8), au primit vestea nașterii Domnului prin glasul îngerului care le-a grăit “*nu vă temeți. Căci iată vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul; căci vi s-a născut Mântuitor, care este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și acesta vă va fi semnul: veți găsi un prunc, înfășat, culcat în iesle*” (Lc.2,9-12). Ei au crezut mesajului ceresc, primind vestea nașterii Mântuitorului cu bucurie mare. Oastea îngerească s-a adăugat îngerului Gavriil și înălța imn de slavă și de laudă lui Dumnezeu, fapt pentru care păstorii “*grăbindu-se, au venit și au aflat pe Maria și pe Iosif și pe Prunc, culcat în iesle*” (Lc.2,15-16), și au crezut că acesta este Mesia. Astfel, cu credință neșrămutată “*au vestit cuvântul grăit lor despre Copil. Și toți câți auzeau se mirau de cele spuse lor de către păstori*” (Lc.2,17-18). Ei, păstorii oilor au fost aleși să vadă pe Pruncul Iisus, să credă și să Îl mărturisească și altora.

Frați creștini,

Sfântul Apostol Pavel le spune evreilor : “*După ce Dumnezeu, în multe rânduri și în multe chipuri, a vorbit părinților noștri prin prooroci, în zilele acestea mai de pe urmă, ne-a grăit prin Fiul*” (Evrei 1,1-2). Fiul lui Dumnezeu născut din veșnicie din Tatăl, s-a făcut Om, luând asupra Sa firea omenească, fără de păcat. Așa a scos omenirea din întuneric și a așezat-o în starea de lumină și de har, pentru a putea să cunoască și să lucreze și să ajungă la asemănarea cu Dumnezeu.

La această stare de asemănare cu Creatorul vom ajunge însă dacă Îl vom lăsa să își găsească sălaș în inima noastră. Mântuitorul Hristos a fost și rămâne un neobosit Pelerin, mereu călător, pentru fiecare generație. El bate la ușa inimilor noastre, zicând: “*Iată, Eu stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine*” (Apoc. 3, 20). Așadar, El bate la ușa inimii noastre și caută găzduire, precum a bătut Dreptul Iosif la casa de oaspeți. Să deschidem ușa inimii noastre ca să –L primim cu credință și cu dragoste pentru a ne lumina viața și calea spre împărăția cea veșnică. Cunoaștem Calea dar trebuie să mergem în întâmpinarea Lui, precum au mers păstorii din Betleem ca să Îl cunoască căci El spune: „*Eu sunt Calea, adevărul și viața*”(In.14,6).

Iar Betleemul Iudeii îl descoperim astăzi în fiecare biserică. Prin Taina Spovedaniei să ne primenim duhovnicește, alungând întunericul faptelor rele din inima noastră și primind Sfânta Euharistie cu credință, cu frică de Dumnezeu și cu dragoste și să ne unim în chip tainic cu Iisus Hristos, căci El spune: “*Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele meu rămâne întru Mine și Eu întru el*” (In.6, 56).

Precum au venit magii de la răsărit care I s-au închinat și I-au adus daruri de aur, smirnă și tămâie, să mergem și noi spre Domnul ca să –I dăruim viața noastră. Prezența celor trei magi de

la răsărit - Gaspar, Melchisedec și Baltazar, după o apropiere duhovnicească *“este în legătură cu cei trei fii ai lui Noe de la care își trage originea tot neamul omenesc, voind să aducă la expresie că acești trei magi care vin ca să-L salute pe Domnul, sunt reprezentanții tuturor popoarelor pământului”* (Conf. Pr.Prof. dr.Vasile Gheorghiu, Sf. Evanghelie după Matei, Cernăuți, 1925, p. 113)

Mărturisind Nașterea Domnului prin Colinda românească să ne asemănăm cu păstorii oilor, cu magii înțelepți și cinstitori de Dumnezeu și cu îngerii care laudau pe Dumnezeu. Să o cinstim cu cântări de laudă pe Maica Domnului, Sfânta Fecioară Maria, care este *“mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvîntul a născut..”*

Sub pronia cerească sunt toți credincioșii care viețuiesc și lucrează în concordanță cu învățătura Domnului. Pentru aceasta trebuie ca noi să primim cu recunoștință și cu bunăvoință ajutorul, ocrotirea și binecuvântarea lui Dumnezeu și a Sfintei Fecioare Maria. Să nu punem la îndoială învățătura Domnului Hristos și să primim lumina Sa cea dumnezeiască pe care o revarsă asupra noastră, călăuzindu-ne pașii spre Împărăția Cerurilor.

Dar pe lângă cei care cred în Taina Pruncului și îi aduc închinare și laudă, mărturisindu-L, sunt și cei care Îl prigonesc, începând cu regele Irod care voia cu orice preț să Îl piardă, apoi sunt cei care Îl urăsc pe parcursul activității Sale mesianice; sunt cei care Îl răstignesc iar șirul prigonitorilor se sfârșește cu cei care Îl prigonesc până în ziua de astăzi, pe El și Biserica Sa.

Înfricoșătoare sunt cuvintele Domnului Iisus care îi spune lui Nicodim: *„ Lumina a venit în lume și oamenii au iubit întunericul mai mult decât Lumina. Căci faptele lor erau rele. Că oricine făptuiește cele rele, urăște Lumina și nu vine la Lumină, pentru ca faptele lui să nu se vădească. (In.3, 19-20).* Aici se face referire la voința omenească stricată și slăbită de păcat, care se opune luminii lui Hristos.

Dreptmăritori creștini,

Vă îndemnăm să aduceți mulțumire Domnului Dumnezeu pentru darul vieții, să apărăm pruncii neputincioși în numele Domnului Hristos, călăuziți de lumina învățăturii Sale, pentru că El a adus fiecăruia dintre noi binecuvântarea, mângăierea, bucuria și speranța, eliberând definitiv neamul omenesc de păcat și de moarte.

Să cerem în rugăciune stăruitoare către Domnul să ne dăruiască puterea de a rămâne statornici în credință și prin lucrarea faptelor bune să ne arătăm dragostea noastră față de Hristos Domnul și față de semenii noștri. Făcând mereu o cercetare atentă a conștiinței noastre, să dobândim viața cea veșnică prin harul lui Dumnezeu revărsat cu prisosință în Biserică, prin Sfintele Taine, prin care dobândim vindecare, întrucât: *„întru nimeni altul nu este mântuirea, căci nu este sub cer nici un alt nume, dat între oameni, în care trebuie să ne mântuim”* (FA. 4,12).

Cu prilejul sărbătorii Nașterii Domnului, Anului Nou-2020 și Botezului Domnului, rugăm pe Domnul Dumnezeu să ne călăzească pașii pe mai departe pentru a călători spre patria cerească împreună cu El, ocrotiți de îngeri păzitori, iar Anul Nou care se apropie, să îl întâmpinăm cu gânduri de recunoștință față de Domnul Hristos, care ne iubește cu iubire veșnică.

Vă dorim tuturor sănătate deplină, bucurii sfinte, praznic îndestulat și luminos. Întru mulți ani!
Cu părintească și frățească dragoste în Domnul.

Al vostru către Domnul rugător,

+ Episcopul Mihail
Al Episcopiei Ortodoxe Române a Australiei și Noii Zeelande